

Arrest

nr. 193 726 van 16 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die *loco* advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in het dorp Sangpolak gelegen in het district Jalrez van de provincie Maidan Wardak. U bent een sjiitische Hazara.

Ongeveer 13 of 14 jaar geleden besloten uw ouders omwille van een conflict te verhuizen naar het vijfde district van de stad Mazar-i-Sharif gelegen in de provincie Balkh. Uw vader steunde Harakat Islami en had immers problemen gekregen met onbekenden die hem bedreigden.

In het jaar 1390 (2010) sloot u zich aan bij de partij Hezbe Wahdat en begon u voor ex-mujaheddincommandant Z.F. te werken. U kreeg deze job via uw vader, die goeie banden had met Z.F.. Z.F. was in het verleden ook bij Harakat maar nadien overgestapt naar Hezbe Wahdat. U bewaakte tot 1392 (2013) de gronden van Z.F.. Nadien werkte u voor de Wahdat-politicus H.A.A.. U voorzag in zijn veiligheid en u escorteerde hem naar andere regio's tijdens zijn kiescampagne voor de provinciale raad

van 2014. U hielp mee met de verdeling van goederen voor de plaatselijke bevolking. Onder deze goederen waren ook wapens, die uitgedeeld werden aan commandanten die ontwapend waren door de overheid, maar zich gezien de verslechterde veiligheidssituatie weer wilden bewapenen. De overheid was niet op de hoogte van deze leveringen. U bracht drie keer wapens naar andere districten, met name Shimtal, Dawlatabad en Shulgar. U vervoerde een eerste keer wapens naar het district Dawlatabad en u ondervond dat het zeer gevaarlijk was. U werd later opnieuw gevraagd om wapens naar Dawlatabad te brengen, maar u vond het een gevaarlijke opdracht aangezien niemand van de Afghaanse autoriteiten op de hoogte was. U zou hierdoor in de problemen kunnen komen. A. zei dat het de laatste keer zou zijn en dat u zich geen zorgen moest maken. U ging eind 1393 (omgezet naar de westerse kalender voorjaar 2014) met uw partijgenoot K.A. naar Dawlatabad omdat hij de regio goed kende. Hij zei dat u de wapens aan hem moest overhandigen en hij zou het verder afhandelen. K.A. was onderweg naar zijn bestemming toen hij werd tegengehouden door agenten van de National Directorate of Security (NDS). Ze doorzochten de wagen en ontdekten de wapens. Al de wapens werden in beslag genomen door NDS en K.A. werd gearresteerd. Omdat de auto en een vergunning van één kalasjnikov op uw naam stonden beseftte u dat uw leven ook in gevaar was. De nieuwe voorzitter van de partij M.A.M. deed ook niets om de auto terug te krijgen en om K.A. vrij te krijgen. U probeerde nog via H.A. hulp te vragen, maar hij adviseerde u om het land te verlaten. U zou anders gearresteerd worden door de autoriteiten voor wapensmokkel. U vreest ook vermoord te worden in opdracht van Hezbe Wahdat omdat u alles over de wapensmokkel kon uitbrengen. U werd immers telefonisch bedreigd door de zoon van M.. Met nieuwjaar besloot u Afghanistan te verlaten en verhuisde u naar Iran. U verbleef hier ongeveer drie maanden alvorens u doorreisde naar Europa. U kwam in België aan op 6 augustus 2015 en vroeg een dag later asiel aan. Uw familie verblijft intussen ook in Iran maar niet op een vaste verblijfplaats.

U legde foto's van uzelf en een wapenvergunning voor ter staving van uw asielaanspraak.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, meer bepaald uw vrees voor de Afghaanse autoriteiten en voor Hezbe Wahdat, of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, niet aannemelijk hebt gemaakt. Immers, op tal van punten zijn uw verklaringen vaag en niet geloofwaardig gebleken.

Aan de basis van uw vluchtmotieven ligt uw vrees voor de Afghaanse autoriteiten nadat u beschuldigd zou zijn van wapensmokkel, en uw vrees voor represailles door Wahdat omdat u hun wapensmokkel aan het licht zou kunnen brengen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u deze vrees in concreto dient aannemelijk te maken. Uw verklaringen over de problemen die u kende omwille van uw activiteiten in opdracht van H.A., kunnen echter allerm minst overtuigen. Immers, op tal van punten zijn uw verklaringen vaag en niet aannemelijk gebleken.

U beweerde dat u tijdens uw werk voor H.A. nooit problemen hebt gekend, maar dat u in de laatste maand van 1393 plots vreesde te zullen worden beschuldigd van wapensmokkel nadat wapens in beslag werden genomen in een wagen die op uw naam stond (CGVS 5/4/16, p. 2). Er moet echter worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw problemen aangetast wordt door tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen over de concrete problemen. Zo kon u geen eenduidig antwoord geven op de vraag hoe vaak u naar verschillende districten ging om wapens te leveren. Nochtans gaat dit over de basis van uw activiteiten in Afghanistan en vormt dit de kern van uw asielmotieven. U beweerde aanvankelijk tijdens uw eerste gehoor op het CGVS van 16 februari 2016 dat u in totaal drie keer wapens leverde in districten (CGVS 16/02/2016 p. 10). Wanneer u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS gevraagd werd uw problemen uit te leggen had u het over één levering, de tweede keer werd uw auto tegengehouden, om dan later in datzelfde gehoor te beweren dat u dit drie keer hebt gedaan en dat bij de vierde levering de auto werd tegengehouden (CGVS 16/2/16, p. 10; CGVS 5/4/16, p. 2, 5). Een andere opvallende vaststelling is dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog verklaarde dat uw vriend/collega K.A. op een dag, buiten uw weten om, uw auto had genomen en tien kalasjnikovs vervoerde en toen werd tegengehouden (CGVS vragenlijst, vraag 5). Wanneer u door het CGVS gevraagd werd om uw problemen in detail te vertellen, stelde u dat u wel degelijk op de hoogte was van dit plan. U had dit zelfs met hem besproken en omdat hij het district Dawlatabad goed kende zou hij de wapens vervoeren (CGVS 5/4/2016, p. 2, 7). Na confrontatie met deze verschillende verklaringen stelde u dat de tolk het misschien anders vertaalde. Nochtans ondertekende u dat gehoorverslag voor akkoord, en haalde u enkel aan dat tijdens dat gehoor niet duidelijk was genoteerd dat u lid was van Hezbe Wahdat (CGVS 16/02/2016 p. 2). Bovendien doet uw eigen voorstelling van de feiten op het CGVS anders vermoeden. Wanneer u meermaals gevraagd werd naar de omstandigheden waarin deze vierde keer de levering van de wapens verliep, sprak u telkens over 'we'. Naar eigen zeggen ging dat dan om 10 tot 20 mensen die u vreemd genoeg niet kende. In uw groep leverden u en K.W. de wapens, zo verklaarde u ook (CGVS 5/4/16, p. 2, 5-6). Uw opmerking dat u dit nooit gezegd

had kan deze incoherentie dus niet uitklaren. U biedt aldus geen afdoende verklaring voor deze tegenstrijdigheid. Zo wordt uw geloofwaardigheid verder op de helling geplaatst.

Dient hierbij ook te worden vermeld dat, indien er toch geloof wordt gehecht aan uw verklaring vervolging te vrezen omdat u betrokken was bij deze wapensmokkel, deze feiten van gemeenrechtelijke aard zijn. U stelt immers zelf dat de wapens geleverd werden aan commandanten die eerder al ontwapend waren in een ontwapeningsprogramma, en dat de Afghaanse autoriteiten helemaal niet op de hoogte waren van deze leveringen (CGVS 16/02/2016 p. 10). Dat u dan strafrechtelijke vervolging riskeert omdat u betrappt zou zijn is dus geen abnormale gang van zaken, en maakt geen deel uit van vervolging omwille van de criteria in de Vluchtelingenconventie. Hoewel u deze leveringen in opdracht van een politicus gedaan zou hebben die tot de partij Hezbe Wahdat behoort, kan niet gesteld worden dat het om vervolging om politieke redenen gaat, aangezien het illegale leveringen betreft en dus puur gemeenrechtelijk van aard is.

U maakt echter onvoldoende aannemelijk dat u daadwerkelijk vervolgd wordt/zal worden voor deze feiten. Zo stelt u zelf dat de autoriteiten u aan deze feiten zullen linken omdat de wagen en één van de kalasnikovs op uw naam geregistreerd stonden (CGVS 5/04/2016 p. 2). De vraag kan gesteld worden of deze elementen voldoende zijn om uw daadwerkelijke betrokkenheid bij deze smokkel te kunnen aantonen. U verklaarde tevens dat K.A., die de wagen bestuurde, gearresteerd is en opgesloten werd in de gevangenis (CGVS 5/04/2016 p. 7). Aangezien hij de wagen bestuurde waarin de wapens gesmokkeld werden is dit geen abnormaal handelen van de politionele en gerechtelijke autoriteiten, aangezien hij op heterdaad betrappt werd, in tegenstelling tot u. Opvallend is dat u niet weet of K.A. nog opgesloten is, en of er al een proces tegen hem gaande is. U geeft als uitleg dat u niet meer achterom hebt gekeken na dit incident (CGVS 5/04/2016 p. 8). Toch een opvallende verklaring, aangezien u stelde ook in deze zaak betrokken te zijn en te vrezen net als hem gearresteerd te worden. Nergens uit uw verklaringen blijkt bovendien dat de bevoegde Afghaanse autoriteiten de nodige stappen hebben gezet om ook u te vervolgen in deze zaak. U hebt ook geen enkel begin van bewijs dat kan aantonen dat u daadwerkelijk vervolgd wordt in een zaak van wapensmokkel (CGVS 5/04/2016 p. 3). Meer zelfs, u blijkt uw zaak helemaal niet meer te hebben opgevolgd. Nochtans weet u wel dat H.A.A. samen met enkele anderen intussen uit Hezbe Wahdat gestapt is wegens interne onenigheid, maar concrete informatie over uw eigen verdere problemen kan u niet geven (CGVS 5/04/2016 p. 3). Uw geringe interesse in het vervolg van de problemen waardoor u uw land van herkomst verliet, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw problemen. U stelde dan wel gehoord te hebben dat de autoriteiten u zoeken, maar blijkt dit enkel gehoord te hebben van uw vader, geen objectieve bron (CGVS 5/04/2016 p. 8). Daarnaast stelt u vreemd genoeg op het CGVS dat uw hoofdprobleem de partij zelf was, omdat ze vreesden dat u zou klikken over deze illegale praktijken (CGVS 5/04/2016 p. 8). U zou ook bedreigd zijn door de zoon van M.. Vreemd genoeg hebt u deze vrees niet vermeld tijdens uw gehoor voor DVZ, waar u enkel stelde dat u vreesde gearresteerd te worden (zie Vragenlijst DVZ, vraag 4). Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden problemen omwille van wapensmokkel in opdracht voor H.A. van de partij Hezbe Wahdat kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u bedreigd zou zijn door M. via diens zoon omdat u deze illegale praktijken aan de grote klok zou kunnen hangen. Men kan zich eveneens de vraag stellen waarom dit überhaupt nog een probleem zou zijn voor de partij geleid door M., aangezien u zelf stelt dat H.A.A., in wiens opdracht u de wapensmokkel zou gedaan hebben, intussen uit Hezbe Wahdat gestapt is, waardoor M. zich volledig van deze feiten zou kunnen distantiëren.

Gezien uw verklaringen niet als coherent, gedetailleerd en plausibel kunnen aanzien worden, kan u de Vluchtelingenstatus niet worden toegekend, noch het subsidiaire beschermingsstatuut zoals bedoeld in de Vreemdelingenwet onder art. 48/4, §2, a en b.

De door u neergelegde stukken kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. De foto's waarop u te zien bent tonen niet aan waar en wanneer deze genomen zijn en bevestigen evenmin uw problemen. Ook het voorleggen van de fotokopie van uw wapenvergunning kan bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Het is slechts een fotokopie, waarvan de bewijswaarde relatief is. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd dat Afghaanse (identiteits-)documenten gemakkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen zijn, zowel in als buiten Afghanistan. Veel valse documenten zijn niet van echte te onderscheiden, zelfs niet door gedegen experts. De bewijswaarde van Afghaanse documenten is dan ook relatief.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire

bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Balkh te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van november 2016) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, Mazar e-Sharif is één van de grootste commerciële en financiële centra van Afghanistan en wordt bestempeld als één van de veiligste steden in Afghanistan. Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode aanslagen gepleegd werden waarbij ook burgerslachtoffers te betreuren vielen, is het geweld in Mazar e-Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. Zowel in 2015, als in 2016 vonden er ook enkele aanvallen op "high-profile" doelwitten plaats. De meeste veiligheidsincidenten in de provincie Balkh worden gerapporteerd in de westelijke en zuidelijke districten, met name Chintal, Chahar Bolak, en Keshendeh. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn doelgericht van aard, en nemen hoofdzakelijk de vorm aan van IED-explosies en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Balkh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker stelt dat uit zijn relaas, uit zijn verklaringen en uit de samenvatting van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) blijkt dat hij steeds duidelijk is geweest. Hij wijst erop dat hij stelde drie keer zelf te zijn gegaan om wapens te leveren en dat de vierde keer zijn vriend K.A. is gegaan, waarbij de auto werd tegengehouden. Hij meent dat hij steeds hetzelfde verhaal heeft gedaan, tot in de details toe.

Verder stelt verzoeker dat verschillende zaken op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) verkeerd werden genoteerd, die bij het begin van het gehoor op het CGVS dienden te worden gecorrigeerd. Volgens hem is dit wijten aan een slechte vertaling door de tolk, zoals bijvoorbeeld aangaande het lidmaatschap van een partij. Hij stelt dat de verklaringen op de DVZ zeer snel worden afgehandeld en dat hij weinig tijd had om alles tot in detail te controleren op correctheid.

Voorts wijst verzoeker erop dat hij wel degelijk van zijn vader had vernomen dat hij wordt gezocht voor de feiten en dat de politie hem zoekt. Gezien zijn lidmaatschap van en zijn betrokkenheid bij activiteiten van Hezbi Wahdat, meent hij dat de vervolging niet enkel gemeenrechtelijk van aard is. Hij stelt dat zijn lidmaatschap van de partij bij een arrestatie een grote rol zal spelen. Hij wijst erop dat hij ook de partij zelf vreest aangezien hij de enige is die tot in de details op de hoogte is van de wapensmokkel. Hij stelt dat zijn voormalige opdrachtgevers willen voorkomen dat hij hierover zou praten en hem het zwijgen willen opleggen. Hij wijst erop dat hij ook zeer concreet telefonisch werd bedreigd hiervoor.

Vervolgens voert verzoeker aan dat hij de omstandigheden die hebben geleid tot zijn vlucht uit Afghanistan als zeer traumatisch heeft ervaren. Hij stelt dat hij is gevlucht voor zijn leven in de hoop opnieuw een veilig leven te kunnen opstarten. Hij stelt tevens dat hij geen contact meer heeft met mensen uit zijn stad en dat ook zijn familie de vlucht heeft genomen naar Iran, waar ze geen vast adres hebben en dus moeilijk te bereiken zijn. Hij acht het verwijt dat hij geen bijkomende informatie heeft rond de huidige stand van het dossier of geen interesse toont in de huidige stand van zaken dan ook incorrect. Hij stelt dat het moeilijk is om de gebeurtenissen steeds op te halen. Hij meent dat het voor hem praktisch onmogelijk is om de zaken na te gaan aangezien hij geen contact meer heeft met mensen uit zijn stad.

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker onder meer als volgt:

"Dat de elementen, zoals aangegeven in het vorige middel, ook een schending uitmaken van de zorgvuldigheidsplicht.

Dat door CGVS dan ook beslissing werd genomen dewelke niet strookt met de werkelijke situatie en men dan ook een schending heeft gemaakt van het zorgvuldigheidsbeginsel."

2.1.1.3. In een derde middel beroept verzoeker zich op "afwending van macht: miskennis van feitelijkheden".

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"Aangezien verzoeker hierboven uitvoerig heeft uiteengezet op welke wijze de verantwoordelijke van het CGVS op flagrante wijze de feitelijkheden miskent en hierdoor zijn macht afwendt;

Dat het manifest miskennen van het feit dat verzoeker In Afghanistan gezocht wordt zowel door de Afghaanse autoriteiten als door zijn partij, een afwending van macht inhoudt zodanig dat eveneens op deze grond de vernietiging van de bestreden beslissing zich opdringt."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker vreest vervolging van de Afghaanse autoriteiten en van de partij Hezbi Wahdat wegens zijn deelname aan een wapensmokkel. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zijn verklaringen over zijn beweerd concrete problemen tegenstrijdigheden en vaagheden bevatten die de geloofwaardigheid ervan aantasten, (ii) indien geloof zou worden gehecht aan de voorgehouden vervolging, deze van gemeenrechtelijke aard is, (iii) hij niet aannemelijk maakt dat hij werkelijk zal worden vervolgd, en (iv) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt de voormelde motieven uit de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van zijn verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal zonder evenwel de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen, hetgeen bezwaarlijk kan worden beschouwd als een dienstig verweer.

Betreffende de in de bestreden beslissing terecht vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen over het aantal keren dat hij naar verschillende districten ging om wapens te leveren, komt hij niet verder dan het bevestigen van één versie van zijn verklaringen, hetgeen uiteraard zijn andere verklaringen hieromtrent niet ongedaan maakt. De loutere stelling dat hij steeds hetzelfde verhaal heeft gedaan, tot in de details toe, vindt geenszins steun in het administratief dossier en kan dan ook niet worden bijgetreden.

Waar verzoeker aanvoert dat op de DVZ verschillende zaken verkeerd werden genoteerd wegens een slechte vertaling door de aanwezige tolk, dient vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn gehoor op het CGVS aanvankelijk enkel melding maakte van een verkeerde weergave van de partij waarvan hij lid was (gehoorverslag CGVS 16 februari 2016, p. 2). Zijn verklaringen op de DVZ werden hem in het Dari voorgelezen en middels zijn handtekening bevestigde hij dat zij met de werkelijkheid overeenstemmen. Het loutere feit dat het interview op de DVZ kort en snel verliep, is op zich geen afdoende verklaring voor het feit dat verzoeker pas op het moment dat hij tijdens zijn gehoor op het CGVS uitdrukkelijk wordt geconfronteerd met zijn tegenstrijdige verklaringen op de DVZ melding maakt van mogelijke vertaalproblemen met de tolk op de DVZ.

Waar verzoeker stelt dat (i) hij wel degelijk van zijn vader heeft vernomen dat hij wordt gezocht door de politie, (ii) zijn lidmaatschap van Hezbi Wahdat een grote rol zal spelen wanneer hij zou worden gearresteerd voor de wapensmokkel, en (iii) hij telefonisch werd bedreigd door de partij omdat hij tot in de details op de hoogte is van de wapensmokkel en men hem het zwijgen wilt opleggen, komt hij niet verder dan het herhalen van zijn verklaringen. Verzoeker verliest hierbij uit het oog dat omtrent ieder van deze elementen in de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd als volgt:

"Dient hierbij ook te worden vermeld dat, indien er toch geloof wordt gehecht aan uw verklaring vervolging te vrezen omdat u betrokken was bij deze wapensmokkel, deze feiten van gemeenrechtelijke aard zijn. U stelt immers zelf dat de wapens geleverd werden aan commandanten die eerder al ontwapend waren in een ontwapeningsprogramma, en dat de Afghaanse autoriteiten helemaal niet op de hoogte waren van deze leveringen (CGVS 16/02/2016 p. 10). Dat u dan strafrechtelijke vervolging

riskeert omdat u betrappt zou zijn is dus geen abnormale gang van zaken, en maakt geen deel uit van vervolging omwille van de criteria in de Vluchtelingenconventie. Hoewel u deze leveringen in opdracht van een politicus gedaan zou hebben die tot de partij Hezbe Wahdat behoort, kan niet gesteld worden dat het om vervolging om politieke redenen gaat, aangezien het illegale leveringen betreft en dus puur gemeenrechtelijk van aard is.

U maakt echter onvoldoende aannemelijk dat u daadwerkelijk vervolgd wordt/zal worden voor deze feiten. Zo stelt u zelf dat de autoriteiten u aan deze feiten zullen linken omdat de wagen en één van de kalasnikovs op uw naam geregistreerd stonden (CGVS 5/04/2016 p. 2). De vraag kan gesteld worden of deze elementen voldoende zijn om uw daadwerkelijke betrokkenheid bij deze smokkel te kunnen aantonen. U verklaarde tevens dat K.A., die de wagen bestuurde, gearresteerd is en opgesloten werd in de gevangenis (CGVS 5/04/201 p. 7). Aangezien hij de wagen bestuurde waarin de wapens gesmokkeld werden is dit geen abnormaal handelen van de politionele en gerechtelijke autoriteiten, aangezien hij op heterdaad betrappt werd, in tegenstelling tot u. Opvallend is dat u niet weet of K.A. nog opgesloten is, en of er al een proces tegen hem gaande is. U geeft als uitleg dat u niet meer achterom hebt gekeken na dit incident (CGVS 5/04/2016 p. 8). Toch een opvallende verklaring, aangezien u stelde ook in deze zaak betrokken te zijn en te vrezen net als hem gearresteerd te worden. Nergens uit uw verklaringen blijkt bovendien dat de bevoegde Afghaanse autoriteiten de nodige stappen hebben gezet om ook u te vervolgen in deze zaak. U hebt ook geen enkel begin van bewijs dat kan aantonen dat u daadwerkelijk vervolgd wordt in een zaak van wapensmokkel (CGVS 5/04/2016 p. 3). Meer zelfs, u blijkt uw zaak helemaal niet meer te hebben opgevolgd. Nochtans weet u wel dat H.A.A. samen met enkele anderen intussen uit Hezbe Wahdat gestapt is wegens interne onenigheid, maar concrete informatie over uw eigen verdere problemen kan u niet geven (CGVS 5/04/2016 p. 3). Uw geringe interesse in het vervolg van de problemen waardoor u uw land van herkomst verliet, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw problemen. U stelde dan wel gehoord te hebben dat de autoriteiten u zoeken, maar blijkt dit enkel gehoord te hebben van uw vader, geen objectieve bron (CGVS 5/04/2016 p. 8). Daarnaast stelt u vreemd genoeg op het CGVS dat uw hoofdprobleem de partij zelf was, omdat ze vreesden dat u zou klikken over deze illegale praktijken (CGVS 5/04/2016 p. 8). U zou ook bedreigd zijn door de zoon van M.. Vreemd genoeg hebt u deze vrees niet vermeld tijdens uw gehoor voor DVZ, waar u enkel stelde dat u vreesde gearresteerd te worden (zie Vragenlijst DVZ, vraag 4). Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden problemen omwille van wapensmokkel in opdracht voor H.A. van de partij Hezbe Wahdat kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u bedreigd zou zijn door M. via diens zoon omdat u deze illegale praktijken aan de grote klok zou kunnen hangen. Men kan zich eveneens de vraag stellen waarom dit überhaupt nog een probleem zou zijn voor de partij geleid door M., aangezien u zelf stelt dat H.A.A., in wiens opdracht u de wapensmokkel zou gedaan hebben, intussen uit Hezbe Wahdat gestapt is, waardoor M. zich volledig van deze feiten zou kunnen distantiëren."

Het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen doet op zich geenszins afbreuk aan deze motieven. Waar verzoeker erop wijst dat hij geen contact meer heeft met mensen uit zijn stad en dat zijn familie naar Iran is gevlucht waar ze moeilijk bereikbaar zijn, dient opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker ook via anderen dan zijn familieleden informatie kan bekomen over de verdere evolutie van zijn voorgehouden problemen. Dat hij geen contact meer heeft met mensen uit zijn stad, is niet meer dan een blote bewering. Verzoekers algemene bewering dat de feiten voor hem nog traumatiserend zijn kan de concrete motieven van de bestreden beslissing evenmin ontkrachten. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat hij geen medisch attest bijbrengt waaruit het bestaan van een trauma in zijn hoofd kan worden afgeleid. Bijgevolg toont hij niet aan getraumatiseerd te zijn; laat staan dat hij aantoonde dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het gehoor volwaardige verklaringen af te leggen. Voorts formuleerde verzoeker noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS, blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat bovendien na *in concreto* aan te tonen dat, waar of op welke wijze het beweerd trauma zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

De louter algemene bewering dat het dossier niet zorgvuldig zou zijn onderzocht, zonder deze bewering ook maar enigszins uit te werken, volstaat geenszins om aan te tonen dat het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* zou zijn geschonden. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft verzoekers

asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Machtsafwending houdt in dat een orgaan de bevoegdheid die werd verleend tot het bereiken van een bepaald doel van algemeen belang gebruikt om een ander doel na te streven. Diegene die machtsafwending aanvoert moet daartoe voldoende ernstige, welbepaalde en overeenstemmende vermoedens aanbrengen waaruit kan worden afgeleid dat andere dan rechtmatige doelen werden nagestreefd door het bestuur. Bovendien moet opdat sprake kan zijn van machtsafwending, het ongeoorloofd oogmerk het enige doel zijn van de bestreden beslissing. Verzoeker voert niet het minste element aan waaruit zou kunnen blijken dat een ongeoorloofd oogmerk het enige doel is van de bestreden beslissing. Hij toont de bewering dat er sprake zou zijn van machtsafwending niet aan, zodat deze niet kan worden bijgetreden.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van

herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Balkh te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO Country of Origin Information Report: Afghanistan – Security Situation van november 2016) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het Zuiden, Zuid-Oosten en het Oosten. De provincie Balkh behoort tot de noordelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Balkh grotendeels in handen is van de overheid. De provincie is een toevluchtsoord voor families die het geweld in andere provincies ontvluchten. De hoofdplaats van de provincie, Mazar e-Sharif is één van de grootste commerciële en financiële centra van Afghanistan en wordt bestempeld als één van de veiligste steden in Afghanistan. Niettegenstaande er tijdens de verslagperiode aanslagen gepleegd werden waarbij ook burgerslachtoffers te betreuren vielen, is het geweld in Mazar e-Sharif hoofdzakelijk doelgericht van aard. Zowel in 2015, als in 2016 vonden er ook enkele aanvallen op “high-profile” doelwitten plaats. De meeste veiligheidsincidenten in de provincie Balkh worden gerapporteerd in de westelijke en zuidelijke districten, met name Chimal, Chahar Bolak, en Keshنده. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn doelgericht van aard, en nemen hoofdzakelijk de vorm aan van IED-explosies en gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en de opstandelingen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Balkh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht bovendien geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Verzoeker voert geen enkel inhoudelijk verweer tegen de hiervoor geciteerde analyse, die door de Raad wordt overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER